

Sygn. akt I C 2607/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2017r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w K. w Niemczech,

przeciwko A. W.,

o zapłatę,

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 2607/17 upr

UZASADNIENIE

Powódka (...) z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 609,30 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02 marca 2017r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiotem jest prowadzenie m. in. parku rozrywki o nazwie T. (...). Pozwana dokonała u powódki w dniu 25 kwietnia 2016 r. o godzinie 16:40:08 rezerwacji pobytu w parku rozrywki dla dwóch osób dorosłych i dwójki dzieci w terminie 4-11 lipca 2016 r. tj. na siedem nocy. Koszt pobytu pozwanej wynosił 1.015,50 euro. Zgodnie z Ogólnymi Warunkami dla Nocujących Gości, rezygnacja, wypowiedzenie umowy czy zmiana rezerwacji są możliwe w każdym terminie, jednakże jeśli zostaną dokonane w okresie 4-6 dni przed planowanym pobytem, powódce przysługuje prawo do odliczenia 40% ceny pobytu, jeśli zaś rezygnacja nastąpi po tym terminie, pozwana ponosi koszt 60% ceny pobytu. W związku z rezygnacją przez pozwaną z pobytu, która została dokonana później niż na 4-6 dni przed planowanym przybyciem powódce przysługiwało prawo do naliczenia od pozwanej opłaty w wysokości 60% całości ceny za pobyt, która wynosiła 1015,50 euro, tj. dochodzonej kwoty 609,30 euro. Pozwana mimo wezwań do zapłaty nie zapłaciła dochodzonej kwoty, przyznała jednak, że dokonała rejestracji na stronie powódki (k. 5-7).

Pozwana A. W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana wskazała, że roszczenia powoda są bezzasadne. Zanegowała, aby w roku 2016 nabywała jakiegokolwiek usługi od firmy (...). Nie przebywała w parku rozrywki prowadzonym przez powódkę. Przyznała jedynie, że w 2016 r. mogła logować się na stronę internetową pozwanej w zamiarze „rozpoznania cen” i miało to charakter niewiązący. Dopiero po wyborze opcji noclegu, liczby osób oraz terminu pobytu w ośrodku mogła uzyskać pożądaną informację jaką był całkowity przewidywany koszt pobytu w ośrodku powoda. Propozycja pobytu w ośrodku powoda nie była jednak satysfakcjonująca i ostatecznie zrezygnowała z usługi. Pozwana nie знаła i nie akceptowała dokumentów wskazanych przez powoda tj. „Ogólne Warunki Handlowe i Warunki (...) oraz „Ogólne Warunki dla Nocujących Gości”. Pozwana nie godziła się na obciążenie jakimikolwiek kosztami, jednocześnie gdyby miała wiedzę, że powód potraktował jej informacyjne „rozeznanie” jako wiążącą rezerwację to odwołałaby ją w odpowiednim terminie. Z ostrożności procesowa pozwana wskazała, że nie kwestionuje twierdzeń powódki, że zrezygnowała czy też odstąpiła od umowy, przy czym nie mając możliwości zapoznana się z warunkami ogólnymi umowy sporządzonymi w języku niemieckim nie miała wiedzy że rezygnacja wiąże się z poniesieniem jakikolwiek kosztów (k. 40-41, k. 68).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana posługuje się językiem polskim i angielskim. Nie zna języka niemieckiego.

(dowód: zeznania powódki k. 67-68)

Powódka prowadzi działalność gospodarczą w ramach której oferuje pobyt w parku rozrywki położonym w Niemczech o nazwie T. (...). Powódka prowadzi pod adresem (...) stronę internetową na której można dokonać rezerwacji pobytu. Główna strona w części dotyczącej opisu parku prowadzona jest w języku polskim, angielskim i niemieckim, zaś dalsze podstrony zapewniające m.in. możliwość rejestracji prowadzone są jedynie w języku angielskim i niemieckim. Ogólne warunki umowy zawarte na stronie internetowej dostępne są wyłącznie w języku niemieckim.

(dowód: oględziny strony internetowej k. 68)

W dniu 25 kwietnia 2016 r. o godzinie 16:40:08 dokonała na stronie powódki rezerwacji pobytu w parku (...) na okres od 4-11 lipca 2016 r. dla dwójki dorosłych i dwójki dzieci, koszt pobytu miał wynieść 1.015,50 euro. Rezerwacji dokonywała na stronach w języku angielskim.

(dowód: potwierdzenie rezerwacji (...) k. 31, zrzut potwierdzenia rezerwacji k. 27-30)

Pozwana ostatecznie zrezygnowała z usług powódki.

(bezsporne, por. k. 5 i k. 68)

Zgodnie z ogólnymi warunkami umowy w przypadku rezygnacji z usług powódka ma prawo obciążyć rezygnującego opłatą, której wysokość uzależniona jest od okresy dzielącego rezygnację od daty rozpoczęcia świadczenia usług.

(dowód: ogólne warunki umowy z tłumaczeniem na język polski - k. 52-57)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonując takiego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości nie kwestionowano i co do których Sąd nie powziął wątpliwości co do ich wiarygodności oraz na dokonanych oględzinach, a także na zeznaniach strony pozwanej.

Pierwszym zagadnieniem jakie należało rozstrzygnąć w niniejszej sprawie było ustalenie prawa właściwego do rozpoznania niniejszej sprawy. Zgodnie z art. 6 Rozporządzenia (WE) nr 593/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. umowa zawarta przez osobę fizyczną w celu, który można uznać za niezwiązany z jej

działalnością gospodarczą lub zawodową, z inną osobą wykonującą działalność gospodarczą lub zawodową podlega prawu państwa, w którym konsument ma miejsce zwykłego pobytu, pod warunkiem że przedsiębiorca wykonuje swoją działalność gospodarczą lub zawodową w państwie, w którym konsument ma miejsce zwykłego pobytu lub w jakikolwiek sposób kieruje taką działalnością do tego państwa lub do kilku państw z tym państwem włącznie a umowa wchodzi w zakres tej działalności.

Dokonane na rozprawie oględziny strony internetowej powódki służącej dla celów prowadzonej przez niej działalności gospodarczej związanej z dochodzonym w niniejszej sprawie roszczeniem (por.. k. 68) wskazują w sposób nie budzący wątpliwości, że przesłanka powyższa została spełniona. Prowadzenie chociażby w części (jak w niniejszym przypadku) strony internetowej w języku polskim świadczy niezbicie o tym, że powódka prezentowaną na tej stronie działalność kieruje m.in. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdzie miejsce zamieszkania ma pozwana. Tym samym prawem materialnym właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy były przepisy prawa polskiego.

Sporne między stronami był fakt zawarcia umowy o świadczenie usług. Poza sporem pozostawał fakt (przyznany przez pozwaną z ostrożności procesowej) „rezygnacji z usług”, przez który należało rozumieć odstąpienie od umowy.

W ocenie sądu strona powodowa udowodniła fakt zawarcia przez strony umowy o świadczenie usług (art. 750 kc). Wskazują na to załączone do pozwu dokumenty a także pośrednio same zeznania pozwanej, która opisała sposób dokonywania rezerwacji oraz fakt otrzymania wiadomości z potwierdzeniem rezerwacji. O ile jednak pozwana w toku procesu rezerwacji musiała potwierdzić fakt zapoznania się z warunkami ogólnymi umowy o tyle na rozprawie wyjaśniła powody takiego działania wskazując, że w rzeczywistości z warunkami tymi nie była się w stanie zapoznać.

Tym samym należało ocenić, czy w świetle art. 384 §1 i §4 nastąpiło skuteczne doręczenie pozwanej wzorca umownego (ogólnych warunków umowy) a tym samym czy wzorzec ten wiązał pozwaną.

W ocenie sądu nałożony na przedsiębiorcę obowiązek doręczenia konsumentowi wzorca umownego zakłada konieczność dokonania tego w taki sposób, aby konsument miał realną możliwość zapoznania się z jego treścią. Tym samym wzorzec nie tylko musi być jednoznaczny i zrozumiały ale przede wszystkim nie może być nieczytelny, czy też sporządzony w inny sposób uniemożliwiający zapoznanie się tą treścią.

W niniejszej sprawie pomimo faktu, że powódka kierowała swoje usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i prowadziła w tym celu stronę internetową w języku niemieckim i angielskim oraz częściowo w języku polskim, to jednak wzorzec umowy (ogólne warunki umowy) zostały sporządzone i udostępnione potencjalnym zainteresowanym ofertą jedynie w języku niemieckim, którego powódka nie znała (paradoksalnie w niniejszej sprawie pełnomocnik powódki przedłożył tłumaczenie tego wzorca sporządzone przez tłumacza przysięgłego na potrzeby niniejszego postępowania). Skoro sam proces rejestracji i rezerwacji, w toku którego konsument poznaje istotne postanowienia umowy (w niniejszym przypadku termin i miejsce świadczonej usługi oraz cenę) prowadzony jest według jego wyboru w języku angielskim lub niemieckim, to doręczany mu w toku takiego procesu wzorzec umowy winien być sporządzony co najmniej w takich samych językach. Skoro w zaistniałym stanie faktycznym wzorzec umowy był sporządzony w języku, którego pozwana nie znała to nie sposób twierdzić, że udostępniony jej w toku rezerwacji nieznanymi z treści tekst stanowił wzorzec doręczony jej jako konsumentowi zgodnie ww. przepisem.

Skoro tak, to wzorzec ten przewidujący - w świetle twierdzeń powódki - kary umowne w przypadku „rezygnacji” przez konsumenta ze świadczonych usług pozwanej nie wiązał (art. 384 §1 kc. a contrario).

Jednocześnie wobec niespornych twierdzeń stron o dokonanej przez pozwaną „rezygnacji z usług” a ściślej odstąpieniu przez nią od umowy z powódką (art. 494 §1 kc), powództwo należało oddalić jako niezasadne (pkt. I wyroku).

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 §1 i 2 kpc. Ponieważ powódka przegrała sprawę, winna zwrócić pozwanej wyłożone przez nią koszty, na które składają się koszty wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 900 zł oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, o czym orzeczono jak w pkt. II wyroku.

/-/ SSR Piotr Żywicki